

REVISIONSRETEN

Den Europæiske Revisionsret er ansvarlig for revisionen af EU's finanser. Som EU's eksterne revisor bidrager den til at forbedre EU's økonomiske forvaltning og fungerer som den uafhængige vogter af unionsborgernes finansielle interesser.

RETSGRUNDLAG

Artikel 285-287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

STRUKTUR

A. Medlemmer

1. Antal

Et medlem pr. medlemsstat (Nicitraktaten formaliserede, hvad der hidtil kun havde været en anerkendt procedure), hvilket betyder, at der i dag er 28 medlemmer.

2. Forudsætninger

Revisionsrettens medlemmer udvælges blandt personer:

- som i deres respektive lande tilhører eller har tilhørt eksterne kontrolinstitutioner, eller som er særligt kvalificerede til dette hverv
- hvis uafhængighed er uomtvistelig.

3. Udnævnelsesprocedure

Revisionsrettens medlemmer udnævnes:

- af Rådet ved kvalificeret flertal
- på anbefaling af hver enkelt medlemsstat for så vidt angår dennes eget sæde
- efter høring af Parlamentet.

B. Embedsperiode

1. Varighed

Seks år, kan genudnævnes. Formandens embedsperiode er tre år, kan genudnævnes.

2. Status

Medlemmerne nyder de samme privilegier og immuniteter som EU-Domstolens dommere.

3. Pligter

Medlemmerne »udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed«. Dette betyder:

- at de hverken må søge eller modtage instruktioner fra nogen ekstern kilde
- at de skal afholde sig fra enhver handling, der er uforenelig med deres hverv
- at de ikke må udøve nogen anden erhvervmæssig virksomhed — hverken lønnet eller ulønnet
- at Domstolen kan afsætte dem fra embedet, hvis de overtræder disse betingelser.

C. Organisation

Revisionsretten vælger af sin midte sin formand for et tidsrum af tre år, som kan forlænges.

Revisionsretten er organiseret i fem afdelinger, der er ansvarlige for specifikke udgiftsområder og for indtægter. Hver afdeling har to ansvarsområder: dels at vedtage særberetninger, særlige årsberetninger og udtalelser; dels at udarbejde udkast til bemærkninger til årsberetningerne om EU's almindelige budget og Den Europæiske Udviklingsfond og udkast til udtalelser til vedtagelse af Revisionsretten som helhed.

Ved siden af afdelingerne er der to horisontale udvalg:

- Udvalget for Kvalitetskontrol af Revisionen, der beskæftiger sig med Revisionsrettens revisionspolitikker, standarder og metodologi, støtte til og udvikling af revision og kvalitetskontrol af revisionen, og
- Administrationsudvalget, som behandler alle administrative spørgsmål og afgørelser om kommunikation og strategi.

BEFØJELSER

A. Revisionsrettens revisioner

1. Ansvarsområde

Revisionsretten reviderer regnskaberne for samtlige indtægter og udgifter i Unionen og Unionens organer. Den udfører sine revisioner med henblik på at få rimelig sikkerhed for:

- at Den Europæiske Unions årlige regnskaber er pålidelige
- at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige, og
- at den økonomiske forvaltning er forsvarlig.

2. Revisionsmetoder

Revisionsretten foretager løbende revision, som kan udføres, før regnskabet for det pågældende regnskabsår er afsluttet. Revisionen foretages på grundlag af regnskabsbilag og kan også foretages på stedet:

- i EU-institutionerne
- i organer, som forvalter indtægter eller udgifter på EU's vegne

— hos enhver fysisk eller juridisk person, der modtager betalinger fra EU-budgettet. Revisionen i medlemsstaterne foretages i samarbejde med de kompetente nationale organer eller institutioner. Disse organer har pligt til at fremsende alle dokumenter eller oplysninger til Revisionsretten, som den finder nødvendige for at gennemføre sine opgaver.

Revisionsretten har ikke undersøgelsesbeføjelser. Derfor rapporteres sager om korruption og misbrug af midler som følge af organiseret kriminalitet til Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), som derefter undersøger disse sager.

3. Andre prærogativer

Revisionsretten afgiver hvert år i forlængelse af sine revisioner en revisionserklæring (også kaldet DAS — fra fransk »déclaration d'assurance«) til Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Revisionsretten offentliggør:

- en årsberetning om gennemførelsen af EU's budget for hvert regnskabsår, herunder en revisionserklæring, som fremsendes til EU-institutionerne og offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende sammen med de nævnte institutioners svar på Revisionsrettens bemærkninger
- en revisionserklæring for Den Europæiske Udviklingsfond (EUF)
- særberetninger om emner af særlig interesse, navnlig om spørgsmål vedrørende forsvarlig økonomisk forvaltning
- særlige årsberetninger om EU-organer
- Analysebaserede publikationer:
  - horisontale analyser, der behandler overordnede emner i relation til spørgsmål, der er direkte knyttet til Revisionsrettens ansvarsområde, på grundlag af dens forskning og indsamlede erfaring
  - briefingpapirer, dvs. beskrivende og analytiske dokumenter om politik eller forvaltning, der behandler afgrænsede emner, og
  - kortfattede sagsgennemgange om meget afgrænsede specifikke spørgsmål eller problemer.

B. Rådgivningsbeføjelser

De øvrige institutioner kan i overensstemmelse med artikel 287, stk. 4, i TEUF til enhver tid anmode Revisionsretten om en udtalelse. Høring af Revisionsretten er obligatorisk, når Rådet:

- vedtager finansielle bestemmelser, som fastlægger proceduren for opstillingen og gennemførelsen af budgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen
- fastsætter metoder og procedurer, hvorved EU's egne indtægter gøres tilgængelige for Kommissionen
- fastsætter regler vedrørende finansinspektørers, anvisningsberettigedes og regnskabsførers ansvar eller

— vedtager foranstaltninger til bekæmpelse af svig.

REVISIONSERKLÆRING OG FEJLFØREKOMST

Revisorerne har afgivet en blank erklæring om pålideligheden af EU-regnskaberne for 2017 eller »underskrevet dem«, som det har været tilfældet hvert år siden 2007. I 2017 var indtægterne uden væsentlig fejlforekomst.

En betydelig del af udgifterne i 2017 var heller ikke behæftet med væsentlige fejl. Derfor afgav Revisionsretten for andet år i træk en erklæring med forbehold (i stedet for en afkræftende erklæring) om den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne (dette er anden gang, siden Revisionsretten begyndte at afgive en årlig revisionserklæring i 1994). Overordnet set har de sidste ti år vist en markant forbedring: Mellem 2006 og 2011 lykkedes det Kommissionen at forbedre den økonomiske forvaltning, således at fejlforekomsten faldt fra 7 % i 2006 til 3,9 % i 2011. Fejlforekomsten steg til 4,8 % i 2012, men den er blevet forbedret hvert år siden da: 4,7 % (2013), 4,4 % (2014), 3,8 % (2015), 3,1 % (2016) og endelig 2,4 % i 2017.

I årsberetningen for 2017 påpegede Revisionsretten, at der stadig er en række problemer, navnlig når der foretages betalinger fra EU-budgettet til støttemodtagere på grundlag af deres tidligere afholdte udgifter, f.eks. inden for udvikling af landdistrikter og samhørighed. I forbindelse med nogle af de fejl, der f.eks. blev konstateret i betalinger til udvikling af landdistrikter, var der tilstrækkelige oplysninger til rådighed til at forhindre eller opdage og korrigere disse, og det ville have været muligt at opnå fejlniveauer under tærsklen på 2 % for en endnu større andel af EU-budgettet. Revisionsretten konkluderede også, at Kommissionen bør udnytte sine egne resultatoplysninger bedre i beslutningstagningen og udvikle en intern kultur med større fokus på resultater.

EUROPA-PARLAMENTETS ROLLE

Revisionsretten blev oprettet i 1977 på Europa-Parlamentets initiativ. Den blev en fuldgyldig EU-institution i 1993. Siden da har den bistået Parlamentet og Rådet med at overvåge gennemførelsen af budgettet.

Årsberetningen og særberetningerne ligger til grund for Parlamentets årlige dechargeprocedure, hvori Revisionsrettens beretninger bliver politisk vurderet. Revisionsrettens medlemmer opfordres til at fremlægge deres beretninger på udvalgmøder og besvare spørgsmål fra Parlamentets medlemmer.

Hvert år afholder Revisionsretten og Parlamentets Budgetkontroludvalg (CONT) flere møder, hvor CONT-udvalgets medlemmer sammen med Revisionsrettens medlemmer drøfter deres politiske prioriteringer, Revisionsrettens årlige arbejdsprogram, de nærmere bestemmelser for samarbejdet, osv. Parlamentet fremsætter også forslag til disse emner i sine årlige beslutninger om decharge til Revisionsretten.

Det skal endvidere bemærkes, at CONT-udvalget afholder høringer af indstillede kandidater til hvervet som medlem af Revisionsretten. Endvidere kan Revisionsretten med sin ekspertise bistå Parlamentets medlemmer i forbindelse med udarbejdelse af lovgivning på det finansielle område.

